

Είναι επιτακτική η ανάγκη επεξεργασίας ενός διαφορετικού πολιτικού και κοινωνικού μοντέλου

Η ίδρυση της δημοκρατίας, όπως δείχνει η εποχή που ζούμε, είναι μία μακρόχρονη ιστορία που άρχισε στην Ελλάδα εδώ και 25 αιώνες. Η ιστορία αυτή παραμένει ανολοκλήρωτη. Στην Ανατολική και τη Νότια Ευρώπη η δημοκρατία αποτελεί έναν ορίζοντα που αναζωπυρώνει τις ελπίδες εκατομμυρίων γυναικών και ανδρών. Όμως στη γηραιά δημοκρατική Ευρώπη, η δημοκρατία φαίνεται κουρασμένη.

Η στιγμή αυτή είναι κατάλληλη για να τεθούν ορισμένα ερωτήματα. Ένα από τα ερωτήματα αυτά είναι η σχέση μεταξύ της δημοκρατίας και των γυναικών. Ο αποκλεισμός των γυναικών από τα κέντρα εξουσίας, τα κέντρα λήψης αποφάσεων θέτει το ακόλουθο ερώτημα. Μπορούμε να μιλάμε για δημοκρατία όταν οι γυναίκες παραμένουν σε τόσο μεγάλο βαθμό στο περιθώριο της δημοκρατικής διαδικασίας; Βέβαια δεν είναι πλέον εντελώς αποκλεισμένες. Ωστόσο η πολιτική εξουσία παραμένει σχεδόν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης στην πλειοψηφία και ενίοτε σχεδόν αποκλειστικά στην κατοχή των ανδρών.

Τα δημοκρατικά αιτήματα έχουν ως

επακόλουθο να αμφισβητηθεί αυτή η διαίρεση που στηρίζεται στο φύλο και να εξετασθεί εάν η ουδετερότητα των εννοιών —όπως π.χ. της παγκοσμιότητας— δεν μπορεί, σε μια κοινωνία που θέλει να ονομάζεται σύγχρονη, παρά να είναι στην πραγματικότητα η προσωπίδα του ανδρικού γένους και αυτού μόνο. «Ο πολίτης, υπενθύμισε η Elizabeth Sladlowski, είναι άνδρας ή γυναίκα. Δεν μπορεί να είναι μόνο το ένα ή το άλλο από τα δύο αυτά είδη».

Σήμερα, δυστυχώς, είναι τόσο λίγες οι γυναίκες στην παγκόσμια πολιτική σκηνή, που δεν μπορεί να υπάρξει καμιά απόδειξη για τις ενδεχόμενες θετικές συνέπειες που ανέφερα. Μάλιστα αρκετές από εκείνες, που βρέθηκαν σε κορυφαίες θέσεις εξουσίας, δεν διακρίθηκαν για τη «φεμινιστική» προσέγγιση των ζητημάτων, αντίθετα, υιοθέτησαν πλήρως τα υπάρχοντα «αντρικά» πρότυπα. Ωστόσο, όπου δόθηκε η δυνατότητα στις γυναίκες να συμμετέχουν, όχι ως «μαϊντανός», αλλά ουσιαστικά και σε μεγάλα ποσοστά στα κέντρα εξουσίας, όπως π.χ. στις σκανδιναβικές χώρες, οι κυβερ-

της κ. Κλαίρης Πίνιου,
Εκπαιδευτικού του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

νητικές πολιτικές έδειξαν ένα ξεχωριστό ενδιαφέρον για τους στόχους της ισότητας, της κοινωνικής ανάπτυξης, της ειρήνης και της δικαιοσύνης.

Χρειάζεται λοιπόν, να επεξεργαστούμε **ένα διαφορετικό πολιτικό και κοινωνικό μοντέλο**, ταυτόχρονα με την επιδίωξή μας για μαζική είσοδο των γυναικών στην πολιτική.

Επειδή όμως, όλες αυτές οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις απαιτούν χρόνο, είναι ανάγκη να προωθήσουμε άμεσα εκείνο, που έχει κατακτηθεί από πολλά χρόνια στις βόρειες χώρες, δηλαδή, διοικητικά μέτρα (ποσοτώσεις), που θα διασφαλίζουν ένα μίνιμουμ ποσοστό συμμετοχής των γυναικών σ' όλα τα κέντρα αποφάσεων και εξουσίας, πολιτικής, συνδικαλιστικής, κομματικής.

Μόνον έτσι, θα επέλθουν αλλαγές στο ίδιο το σύστημα εξουσίας, θα σπάσουν οι προκαταλήψεις, θα αλλάξουν οι σημερινοί σε βάρος της γυναίκας συσχετισμοί, θα δημιουργηθεί η νέα εικόνα για την κοινωνία.